

NAJ- POKOJNEJŠIE ODDELENIE

GERIATRIA

Určite každý z vás má alebo mal starých rodičov. Iste o nich čo - to viete. Aké kvety sa páčia starkej, ktorý sveter je starkého najobľúbenejší alebo akým darčekom ich čo najviac potešíte.

Tak ako na jeseň opadáva lístie zo stromov, tak je to aj s našimi starými. Nemyslím tým, že padajú na chodník, to nie. Myslím tým, aby sme sa nad nimi zamysleli. Nad ich kolobehom života. Nad tým, že už nie sú ako mladí ľudia - plní sily, energie, elánu, nápadov a plánov do života. Už sú to dospelí zodpovední ľudia, ktorí majú za sebou väčšiu časť svojho života. Majú plno skúseností, zanechali za sebou kus tvrdej práce. Majú šedivé vlasy, ktoré naznačujú vek. Vrásky okolo očí, ktoré prezrádzajú radosť aj starosť života. Chôdza poznačená prácou. Ruky, ktoré toho veľa urobili. Úsmev, ktorý hreje pri srdci. Pohľad plný lásky a pochopenia. Skúsme im venovať trochu zo svojho času, kým tu ešte sú. Zaslúžia si počuť z našich úst jedno veľké **ĎAKUJEM**. Pretože prostredníctvom našich rodičov nám dali život. A zato im patrí vďaka a úcta. „Starí rodičia ťa vidia, ako sa rodiš a vedia, že ťa opustia skôr ako ostatní. A možno práve preto ťa lúbia viac ako ostatní.“

IVANA

